

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 12Cpr/7/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212224122
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Sobolovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1212224122.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Gabrielou Sobolovskou, v právnej veci navrhovateľky: I.. J. C., nar. XX.XX.XXXX, Č. X, H. proti odporkyňi: N.. J. I., Z., U. X, H., V.: XX XXX XXX, zastúpenej advokátkou JUDr. Denisou Jánošíkovou, Klincová 35, Bratislava, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť na účet právnej zástupkyne odporkyne JUDr. Denisy Jánošíkovej trovy právneho zastúpenia prvostupňového konania vo výške 501,32 eura a druhostupňového konania vo výške 72,92 eura, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 17.09.2012 podaným na súd dňa 18.09.2012 sa navrhovateľka domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané odporkyňou navrhovateľke dňa 18.07.2012 je neplatné a pracovný pomer trvá. Zároveň žiadala, aby súd odporkyňu zaviazal povinnosťou uhradiť navrhovateľke náhradu mzdy.

Návrh odôvodnila tým, že bola zamestnancom odporkyne na pozícii koncipienta. Odporkyňa ukončila pracovný pomer s navrhovateľkou okamžitým skončením pracovného pomeru ku dňu 18.07.2012 podľa § 68 odsek 1 písmeno b) Zákonníka práce pre hrubé porušenie pracovnej disciplíny. Prvýkrát dala odporkyňa navrhovateľke výpoveď dňa 11.06.2012 z organizačných dôvodov. Mala za to, že zmenou skončenia pracovného pomeru z výpovede na okamžité skončenie pracovného pomeru sa odporkyňa snažila konvalidovať neplatnosť prvej výpovede. Uvedené zmätočné konanie odporkyne malo za následok neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru. Dohoda o nástupnom plate bola 500,- eur, pričom odporkyňa prisľúbila zvýšenie platu na 800,- eur po uplynutí skúšobnej doby, čo sa však nestalo. Konflikty medzi účastníkmi konania vyústili do podania výpovede odporkyňou navrhovateľke dňa 11.06.2012 z organizačných dôvodov. Uvedenú výpoveď považovala navrhovateľka za neplatnú. Následne doručila odporkyňa navrhovateľke okamžité skončenie pracovného pomeru pre hrubé porušenie pracovnej disciplíny. Výpovedné dôvody však podľa vyjadrenia navrhovateľky nespĺňajú podmienku závažného porušenia pracovnej disciplíny, pretože o nich už zamestnávateľ vedel v čase podania prvej výpovede, a preto ich nemohol prekvalifikovať na závažné porušenie pracovnej disciplíny. Navrhovateľka poukázala na porušovanie právnych predpisov zo strany odporkyne ako zamestnávateľa.

Odporkyňa s návrhom navrhovateľky nesúhlasila a žiadala, aby súd návrh zamietol.

Rozsudkom č.k. 12Cpr/7/2012-462 zo dňa 24.02.2015 súd návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol a navrhovateľku zaviazal na náhradu trov konania odporkyňi majúc za to, že keďže

navrhovateľka v zákonnej lehote dvoch mesiacov odo dňa skončenia pracovného pomeru výpoveďou, t.j. v období od 31.7.2012 do 31.9.2012, nepodala žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, pracovný pomer skončil výpoveďou z organizačných dôvodov ku dňu 31.7.2012. Súd mal ďalej za to, že podaná žaloba o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru je právne irelevantná, pretože pracovný pomer sa skončil ku dňu 31.7.2012.

O podanom odvolaní navrhovateľky rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 6CoPr/7/2015-476 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu prvého stupňa bude sa zaoberať platnosťou okamžitého skončenia pracovného pomeru z 18.07.2012 z hľadiska existencie opodstatnenosti dôvodov vymedzených v písomnom vyhotovení, ako i z hľadiska dodržania lehoty odporkyňou v zmysle § 68 odsek 2 Zákonníka práce. Z obsahu odôvodnenia odvolacieho súdu ďalej vyplýva, že odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že výpoveď odporkyne danej navrhovateľke je platný právny úkon, nakoľko platnosť tohto úkonu nebola napadnutá v prekluzívnej lehote žalobou na súde. Pracovný pomer navrhovateľky sa tak skončil dňa 31.7.2012. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že je potrebné vyriešiť otázku, či pracovný pomer skončil ku dňu 18.7.2012, alebo ku dňu 31.7.2012. V prípade zamietnutia predmetnej žaloby o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru bude treba vychádzať z toho, že pracovný pomer navrhovateľky u odporkyne skončil okamžitým skončením dňom 18.7.2012, zatiaľ čo v prípade vyhovenia žalobe bude treba vychádzať z toho, že pracovný pomer navrhovateľky skončil dňom 31.7.2012. Dôležitou je i skutočnosť, či pracovný pomer navrhovateľky skončil výpoveďou pre nadbytočnosť, alebo okamžitým skončením pracovného pomeru pre závažné porušenie pracovnej disciplíny.

Dňa 14.09.2015 bolo súdu doručené vyjadrenie odporkyne. Mala za to, že okamžité skončenie pracovného pomeru je platným právnym úkonom. Opätovne poukázala na závažné porušenie pracovnej disciplíny zo strany navrhovateľky a to odcudzenie spisu č.k. II. Ú. XXX/XXXX z konania pred Ústavným súdom SR a neúčast' navrhovateľky na seminároch organizovaných Slovenskou advokátskou komorou. Navrhovateľka v presne neurčenom čase odcudzila odporkyne z advokátskej kancelárie spis sp.zn. II. Ú. XXX/XXXX z konania pred Ústavným súdom SR. Uvedeným konaním navrhovateľka ignorovala ustanovenia § 6 odsek 1 písmeno b) a § 13 Advokátskeho poriadku. Odcudzenie vecí zo sídla zamestnávateľa je podľa konštantnej judikatúry považované za závažné porušenie pracovnej disciplíny (rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/61/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17CoPr/3/2013 a ďalšie). Odporkyňa ďalej poukázala na to, že je potrebné zohľadniť aj faktor straty dôvery zamestnávateľa v zamestnanca, t.j. odporkyne k osobe navrhovateľky. Uvedený záver vyplýva aj z vykonaného dokazovania, keď predchádzajúci zamestnávateľia navrhovateľky vyjadrili nedôveru voči jej osobe. Aj vzhľadom na uvedené bolo možné konštatovať, že v konaní bolo preukázané, že navrhovateľka je osobou bez lojálnosti, ktorej nemožno dôverovať. V rámci pojednávania bola predložená komunikácia navrhovateľky s pánom Č. (klientom odporkyne), z ktorej vyplýva, že navrhovateľka konala v rozpore so záujmami odporkyne. Taktiež sa navrhovateľka nezúčastňovala seminárov advokátskych koncipientov. Uvedené povinnosti vyplývajú z § 64 odsek 3 zákona č. 586/2003 Z.z. Na jednotlivé semináre sa advokátsky koncipienti prihlasujú samostatne, pričom navrhovateľka sa na uvedené semináre nehlásila úmyselne. S poukazom na uvedené nebolo možné od odporkyne spravodlivo žiadať, aby navrhovateľku aj naďalej zamestnávala.

Dňa 03.11.2015 sa konalo pojednávanie, na ktorom predstúpila navrhovateľka. Uviedla, že tvrdenia odporkyne o prevzatí spisu navrhovateľkou nie sú pravdivé. Navrhovateľka sama vypracovala sťažnosť na európsky súd pre ľudské práva, pričom od odporkyne prevzala len kópiu uvedeného spisu, ktorú jej odovzdala 18.07.2014. Doklad o prevzatí odporkyňa potvrdila s tým, že chýba len plnomocenstvo. K skutočnostiam týkajúcim sa klienta odporkyne pána Č. uviedla, že sťažnosť klienta smerovala k odporkyne a jej postupu pri jeho zastupovaní. Pán Č. navrhovateľku poveril, aby uvedené prekonzultovala s odporkyňou, o čom doložila elektronickú komunikáciu zo dňa 16.07.2012. Ďalej uviedla, že nájomnú zmluvu pre spoločnosť X. M. a.s. vypracovala dňa 18.06.2012. Tvrdenie odporkyne, že sa navrhovateľka nevhodne obliekala do zamestnania navrhovateľka nepovažovala za hrubé porušenie pracovnej disciplíny. Uvedené odporkyňa ani nenamietala. Taktiež ani nezaloženie účtu odporkyňou nebolo možné, podľa jej názoru, považovať za hrubé porušenie pracovnej disciplíny. Neúčast' na seminároch organizovaných slovenskou advokátskou komorou navrhovateľka zdôvodnila tým, že navrhovateľka ako školiteľ odmietla uhradiť náhradu cestovných výdavkov, výdavkov za ubytovanie a stravné, ako i náhradu vedľajších výdavkov, ktoré vzniknú v súvislosti so seminárom. Uvedenú skutočnosť navrhovateľka namietala aj listom advokátskej komore zo dňa 13.05.2012, ktorý sa nachádza v

súdnom spise. Neúčast' navrhovateľky na pojednávaní konanom v pondelok vo veci "D." zdôvodnila tým, že v piatok pred pojednávaním odporkyňa vyhotovila navrhovateľke nesprávne plnomocenstvo, čo si všimla navrhovateľka až v nedeľu pred pojednávaním a informovala o uvedenom odporkyňu. Nakoľko sa nestíhala pripraviť na pojednávanie, dohodla sa s odporkyňou, že v pondelok ráno jej odovzdá spis, čo sa aj stalo. V prípade "Š." odporkyňa navrhovateľke nepredložila žiadne doklady a nepožiadala ju o vypracovanie návrhu. Námietky odporkyne týkajúce sa špiny na pracovisku nie sú porušením povinnosti zamestnanca ale zamestnávateľa, nakoľko hygienu na pracovisku zabezpečuje zamestnávateľ. Ku povinnosti odporkyne ako zamestnávateľa poskytovať stravné lístky uviedla, že odporkyňa navrhovateľke doručila stravné lístky s dvojmesačným oneskorením, o čom svedčil i podpis na výplatnej páske o prevzatí stravných lístkov.

Súd požiadala odporkyňu, aby uviedla, od kedy má pozastavenú činnosť. Uviedla, že od 18.07.2015 z dôvodu priznania invalidného dôchodku.

Na predmetnom pojednávaní sa vyjadril právny zástupca odporkyne. Uviedol, že okamžité skončenie pracovného pomeru považuje za platný právny úkon. Poukázal na to, že navrhovateľka nepopierala odcudzenie spisu sp.zn. II. Ú. XXX/XXXX. Uvedené potvrdila v elektronickom podaní zo dňa 09.07.2012. V danom čase bola navrhovateľka koncipientkou a bola viazaný všeobecnými záväznými predpismi SAK. Uvedeným konaním porušila § 6 a § 13 advokátskeho poriadku. Týmto konaním taktiež znemožnila odporkyňi riadne opatrovať spis, čo je v rozpore s § 6 ako i odovzdanie spisu, čo je v rozpore s § 13 advokátskeho poriadku. Takéto konanie odporkyne je v zmysle konštantnej judikatúry hrubým porušením pracovnej disciplíny. Odporkyňa vzhľadom na uvedené považovala toto konanie navrhovateľky, t.j. odcudzenie spisu, za závažné porušenie pracovnej disciplíny. Z uvedeného dôvodu došlo aj zo strany odporkyne ako zamestnávateľa vo vzťahu k navrhovateľke k strate dôvery. Poukázal na vyjadrenia predchádzajúcich zamestnávateľov navrhovateľky I. C., Colného úradu H., Mesta G. U., ktorí zhodne uviedli, že keď navrhovateľka pre nich pracovala, konala v rozpore s ich záujmami. Čo sa týkalo prihlasovania na semináre organizované advokátskou komorou uviedol, že každý advokátsky koncipient má prihlasovacie údaje a na semináre sa prihlasuje samostatne. Navrhovateľka sa na semináre nikdy sama neprihlásila. Tvrdenia navrhovateľky, že odporkyňa odmietala uhrádzať náklady spojené s účasťou na seminári uviedol, že tie nie sú pravdivé, nakoľko ak sa koncipient prihlási na seminár, advokátovi sa doručí faktúra, v ktorej sú vyfaktúrované náklady spojené s účasťou koncipienta na seminári, pričom tieto náklady hradí advokát priamo advokátskej komore. Vzhľadom k neúčasti na seminároch navrhovateľka porušila ustanovenie §64 odsek 3 zákona o advokácii. Poukázal na odlišné postavenie advokátov a advokátskych koncipientov, ktorí v prípade ak nedodržia predpisy komory môžu čeliť disciplinárnemu konaniu voči ich osobe. Uvedeným konaním navrhovateľka aj odporkyňu vystavila nebezpečenstvu disciplinárneho konania.

Predstúpila odporkyňa, ktorá sa vyjadrila k prednesu navrhovateľky. Uviedla, že navrhovateľka odcudzila spis sp.zn. II. ÚS XXX/XXXX. Odporkyňa musela požiadať kolegu z C., aby vyhotovil duplikát predmetného spisu, ktorý opätovne krátkou cestou doložila do súdneho spisu. Tvrdenie navrhovateľky, že pán Č. nedôveroval odporkyňi ako advokátke sa nezakladá na pravde. Odporkyňa poukázala na elektronické podanie pána Č., ktorý uviedol, že má plnú dôveru v advokátsku kanceláriu odporkyne. Nájomnú zmluvu pre spoločnosť X. M., Z..G. vypracovala odporkyňa, nakoľko navrhovateľka ju jednoducho odmietla vypracovať. Navrhovateľka mala v zmysle zákona o advokácii ako i uznesení komory chodiť do práce upravená a dodržiavať základnú hygienu. Navrhovateľka však chodila do práce v cyklistickom oblečení. Ďalej navrhovateľka pri nástupe do práce sľúbila, že si založí účet, nakoľko odporkyňa musela dávať mzdu v hotovosti. Čo sa týkalo neúčasti navrhovateľky na seminároch pre advokátskych koncipientov, odporkyňa uviedla, že udala samu seba, nakoľko žiadala komoru o metodické usmernenie, čo má robiť s koncipientkou, ktorá sa odmieta zúčastňovať na uvedených seminároch. Navrhovateľka taktiež odmietala chodiť na akékoľvek pojednávanie mimo H., okrem prípadu "D.", kedy navrhovateľka priniesla spis do práce a tvrdila, že substitučná plná moc nie je správna. V uvedený deň ju však odporkyňa donútila, aby na uvedené pojednávanie išla. Navrhovateľka taktiež každý deň namietala, že je na pracovisku špina, hoci priestory dva krát do týždňa upratovala upratovačka. Navrhovateľka dostávala stravné lístky každý mesiac. Nikdy sa však nechodila stravovať mimo pracovisko. Stravu si pripravovala na pracovisku, čo jej trvalo približne hodinu. Taktiež vyfajčila 6-8 cigariet pred budovou kancelárie, o 9.00 prišla do práce a o 17.00 z práce odchádzala. Od kedy odporkyňa požiadala o metodické usmernenie, zaviedla dochádzku. Avšak navrhovateľka v práci nikdy nezostávala dlhšie a ak bolo potrebné niečo dokončiť, urobila to odporkyňa. Odporkyňa doložila do súdneho spisu e-mail od pána I., ktorý uviedol, že mu navrhovateľka odcudzila spisy.

Dodatočne sa vyjadrila navrhovateľka, že všetky tvrdenia uvedené odporkyňou týkajúce sa pojednávania vo veci pána D. nie sú pravdivé. Poukázala na sms správu, ktorú odporkyňa zaslala dňa 01.04.2012, že sa pojednávania dňa 02.04.2012 nezúčastní.

V zmysle § 68 odsek 1 písmeno b) Zákonníka práce, zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne a to iba vtedy, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu.

V zmysle § 68 odsek 2 citovaného zákona, zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ustanovenia § 63 ods. 4 a 5.

S ohľadom na rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci, právnym názorom ktorého je prvostupňový súd viazaný, sa súd v ďalšom zaoberal otázkou platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru odporkyňou s navrhovateľkou. Súd skúmal, či okamžité skončenie pracovného pomeru, ako jednostranný právny úkon účastníka pracovného pomeru adresovaný druhému účastníkovi tohto pomeru, spĺňalo formálne a obsahové náležitosti. Okrem toho súd poukazuje, že okamžité skončenie pracovného pomeru musí byť písomné a doručené, zamestnávateľ musí uplatniť iba dôvod uvedený v Zákonníku práce, ktorý musí skutkovo vymedziť, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom.

Z okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 18.07.2012 doručeného navrhovateľke odporkyňou vyplývalo, že odporkyňa okamžite skončila pracovný pomer a navrhovateľkou z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny v zmysle § 68 odsek 1 písmeno b) Zákonníka práce. Skutky, ktoré boli dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru definovala odporkyňa pod písmeno a) až j). V danom prípade sa jednalo o odcudzenie spisu sp.zn. II. ÚS XXX/XXXX, komunikácia s pánom Č. spôsobom poškodzujúcim dobré meno odporkyne, odmietnutie plnenia pokynu odporkyne a teda vypracovanie nájomnej zmluvy pre spoločnosť X. M., Z.G., nevhodné oblečenie navrhovateľky na pracovisku, neoznámenie čísla účtu na vyplácanie mzdy, odmietnutie chodievania na školenia, pojednávania, odmietnutia pracovania na prípade Š., útočenie na údajnú špinu na pracovisku, trávenie času varením obedu a fajčením a to v rámci pracovného času.

Zákonník práce nedefinuje a nešpecifikuje, čo sa rozumie pod pojmom závažné porušenie pracovnej disciplíny, ale len rozlišuje medzi menej závažným a závažným porušením pracovnej disciplíny. Majúc za to, že jedným zo základných hľadísk pri rozhodovaní o postihu za porušenie pracovnej disciplíny je intenzita porušenia pracovnej disciplíny, t.j. doterajší postoj k plneniu pracovných povinností, spôsob a intenzita porušenia konkrétnych pracovných povinností, situácia, v ktorej k porušeniu došlo, dôsledky porušenia pre zamestnávateľa, a iné.

Z obsahu pracovnej zmluvy zo dňa 01.08.2011 uzatvorenej medzi účastníkmi konania vyplýva, že ako dojednaný druh práce bola pozícia advokátskeho koncipienta, ktorého náplňou práce v danom prípade bolo vypracovávanie písomností, právnych podaní, zmlúv, účasti na pojednávaniach, rokovaníach s klientmi, nahliadanie do spisov a ďalšie úlohy podľa pokynov advokáta. Článok VIII. predmetnej pracovnej zmluvy definoval povinnosti zamestnanca, medzi iným aj vykonávanie práce podľa pokynov zamestnávateľa, dodržiavanie právnych predpisov vzťahujúcich sa na prácu advokátskeho koncipienta, riadne hospodáriť s prostriedkami, ktoré boli zamestnancovi zverené v rámci výkonu zamestnania, povinnosť zachovávať mlčanlivosť voči tretím osobám, ako i mlčanlivosť v obchodnom tajomstve a iné skutočnosti, ktoré sa dozvie pri výkone povolania. V zmysle článku VIII. bodu 8 predmetnej pracovnej zmluvy navrhovateľka ako zamestnankyňa zobrala na vedomie, že porušenie akejkoľvek povinnosti v bode 4 až 6 je porušením pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom a dôvodom pre výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru.

Súd skúmal, či boli naplnené skutky uvedené vo výpovedi a teda či došlo k platnému rozviazaniu pracovného pomeru odporkyne s navrhovateľkou.

Odporkyňa vo výpovedi zo dňa 18.07.2012 uviedla, že navrhovateľka odcudžila spis sp.zn. II. Ú. XXX/XXXX. Z listinných dôkazov založených do súdneho spisu súd zistil, že navrhovateľke odporkyňa doručila napomenutie za hrubé porušenie pracovnej disciplíny z titulu odňatia spisového materiálu,

ako i opätovné napomenutie, nakoľko navrhovateľka nevrátila predmetný spis a to ani ku dňu 18.7.2012 pod následkom okamžitého skončenia pracovného pomeru (č.l. 170, 173 súdneho spisu) Ako vyplýva z elektronického podania navrhovateľky doručené odporkyni dňa 09.07.2012, uviedla, že zväži odovzdanie predmetného spisu ku dňu 31.07.2012. Z listinných dôkazov predložených navrhovateľkou súd zistil, že spisový materiál sp.zn. II. ÚS XXX/XXXX vrátila odporkyni dňa 18.07.2012 s tým, že predmetný spis bol len vo fotokópiách a zároveň chýbal originál plnej moci udelenej advokátskej kancelárii odporkyne. Z ďalších listinných dôkazov založených do súdneho spisu vyplývalo, že odporkyňa požiadala prostredníctvom advokáta N.. V. N. Ústavný súd SR o vyhotovenie kópie uznesenia ÚS SR zo dňa 23.06.2011 a kópie plnej moci udelenej klientom pre odporkyňu.

Na základe uvedeného sa súd nestotožnil s tvrdením navrhovateľky, že uvedený skutok, t.j. odcudzenie spisu sp.zn. II. ÚS XXX/XXXX sa nestalo, nakoľko predloženými listinnými dôkazmi mal súd preukázané, že odporkyňa spis odcudzila, resp. nevrátila odporkyni kompletný so všetkými listinami. Zároveň súd poukazuje, že k vráteniu časti spisu došlo až po dvoch upozorneniach zo strany odporkyne a to ku dňu doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru. Súd považoval za preukázané, že v došlo k odcudzeniu predmetného spisu a k vráteniu jeho časti až v deň doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru. Tvrdenie navrhovateľky, že spis vrátila súd nepovažoval za relevantné, nakoľko k vráteniu došlo až po doručení okamžitého skončenia pracovného pomeru. Uvedený skutok sa stal tak, ako bol odporkyňou uvedený v okamžitom skončení pracovného pomeru. Súd uvedené konanie navrhovateľky, keď spis odmietala vrátiť, považoval za konanie v rozpore s povinnosťami navrhovateľky uvedenými v pracovnej zmluve. Bolo zrejmé, že v dnom prípade navrhovateľka podľa pokynov odporkyne, ako svojho zamestnávateľa nepostupovala, keď sa odmietla podriaďiť jeho príkazu.

Ďalším skutkom, pre ktorý odporkyňa okamžite skončila pracovný pomer s navrhovateľkou bolo doručenie elektronického podania pánovi Č.V., klientovi odporkyne, v ktorom navrhovateľka osočovala odporkyňu. Na svoju obranu navrhovateľka uviedla, že uvedená komunikácia sa týkala pána Č. a jeho nespokojnosti s postupom odporkyne ako advokátky. Z obsahu elektronického podania zo dňa 17.07.2012, ktoré doručila navrhovateľka pánovi Č. vyplývalo, že ho navrhovateľka upozornila na podozrivé správanie odporkyne voči poškodzovaniu záujmov klientov. Navrhovateľka v danom prípade poukazovala na údajnú nezákonnosť postup odporkyne pri vyúčtovaní trov právneho zastúpenia. V tejto súvislosti súd poukazuje, že nie je predmetom skúmania v danom prípade, akým spôsobom odporkyňa účtovala trovy právneho zastúpenia. Z pohľadu súdu bola v danom prípade podstatná skutočnosť, akým spôsobom navrhovateľka plnila pokyny odporkyne, keď z uvedeného bez pochybností vyplýva, že navrhovateľka pokyny odporkyne neplnila a zároveň konala v rozpore s postupmi advokátskej kancelárie, pre ktorú bola zamestnaná. Súd zároveň poukazuje na obsah predmetného elektronického podania, z obsahu ktorého vyplýva, že navrhovateľka osočovala odporkyňu pred klientmi odporkyne a tak konala v rozpore so záujmami advokátskej kancelária, t.j. svojho zamestnávateľa.

Ďalším skutkom, pre ktorý odporkyňa skončila pracovný pomer s navrhovateľkou bolo odmietnutie vypracovania nájomnej zmluvy pre spoločnosť X. M., Z..G..

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 142 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku, a navrhovateľku ako neúspešného účastníka konania zaviazal na náhradu trov právneho zastúpenia odporkyne v prvostupňovom konaní vo výške 501,32 eura a v odvolacom konaní vo výške 72,92 eura. Trovy právneho zastúpenia odporkyne pozostávajú z ôsmich úkonov právnej služby v zmysle § 11 odsek 1 písmeno a), § 14 odsek 1 písmeno a), b) a c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z.:

1. prevzatie veci a príprava zastúpenia dňa 09.06.2014: 61,84 eura + 8,04 eura (režijný paušál) = 69,88 eura
2. účasť na pojednávaní dňa 02.10.2014: 61,84 eura + 8,04 eura (režijný paušál) = 69,88 eura
3. písomné vyjadrenie k veci dňa 23.09.2014: 61,84 eura + 8,04 eura (režijný paušál) = 69,88 eura
4. písomné vyjadrenie k veci dňa 12.01.2015: 64,53 eura + 8,39 eura (režijný paušál) = 72,92 eura
5. účasť na pojednávaní dňa 24.02.2015: 64,53 eura + 8,39 eura (režijný paušál) = 72,92 eura
6. vyjadrenie k odvolaniu 1.6.2015: 64,53 eura + 8,39 eura (režijný paušál) = 72,92 eura
7. vyjadrenie vo veci 10.9.2015: 64,53 eura + 8,39 eura (režijný paušál) = 72,92 eura
8. účasť na pojednávaní 3.11.2015: 64,53 eura + 8,39 eura (režijný paušál) = 72,92 eura.

V súlade s ustanovením § 149 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku súd zaviazal navrhovateľku na úhradu trov právneho zastúpenia odporkyne na účet právneho zástupcu odporkyne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde , písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.